

Environmental Journal

Volume 1 | Issue 4

Article 13

1996-07-01

สัมภาษณ์พิเศษ : พศ.ดร.บรรณวิศภิชญ์ เมฆวิชัย

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Part of the [Environmental Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(1996) "สัมภาษณ์พิเศษ : พศ.ดร.บรรณวิศภิชญ์ เมฆวิชัย," *Environmental Journal*: Vol. 1: Iss. 4, Article 13.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol1/iss4/13>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

พศ.ดร.บรรณโคภิชฐ์ เบนวิชัย

ประธานคณะกรรมการบริหารด้านผังเมือง กรุงเทพมหานคร

“
ผังเมืองจะออกมาเป็น 2 ลักษณะ คือ
เป็นเมืองที่คงเอกลักษณ์ความเป็นไทย
ส่วนที่สองคือ เป็นเมืองซึ่งสามารถเป็น
ศูนย์กลางนานาชาติได้

ว.สิ่งแวดล้อม : นโยบายผังเมืองของกรุงเทพมหานคร
ในขณะนี้เป็นอย่างไรบ้าง

ดร.บรรณโคภิชฐ์ : สำหรับนโยบายของผู้บริหารชุดนี้ โดย
ส่วนรวมเมืองจะมีลักษณะ คือ หนึ่ง
เป็นเมืองที่น่าอยู่ สองเป็นเมืองสะดวก
สามต้องอยู่สบายมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดี
สี่ปลอดภัย ทำเป็นเมืองที่ทำให้ทุกคน
มีโอกาสทางเศรษฐกิจเท่ากัน และทุก
เมืองจะต้องให้โอกาสทางการศึกษากับ
ทุกคน

ด้วยลักษณะดังกล่าวถ้าเรา เอามา
ประมวลด้วยกันแล้ว ผังเมืองจะออกมา
เป็น 2 ลักษณะ คือ เป็นเมืองที่คง
เอกลักษณ์ความเป็นไทย ส่วนที่สอง
คือ เป็นเมืองซึ่งสามารถเป็นศูนย์กลาง
นานาชาติได้ จะต้อง มี 2 ลักษณะนี้
ชัดเจน แต่ในขณะนี้ส่วนที่สองเห็น
ชัดเจนมาก คือ ส่วนที่เป็นศูนย์กลาง
ทางเศรษฐกิจ ศูนย์กลางนานาชาติ
ชัดเจนเพราะว่าปัจจัยทุกอย่างผลักดัน

ให้ทั้งหมดเป็น ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร
คมนาคม หรือเศรษฐกิจ นอกจากนี้ก็
ควรจะเป็นเมืองที่มีคุณภาพด้วย

สำหรับเรื่องของความมีเอกลักษณ์
ปกติเราไปเมืองไหนเราจะสามารถบอก
ได้ว่าที่นั่นที่นี้เป็นเมืองอะไร นี่เป็นเรื่อง
สำคัญ จริง ๆ แล้วเราก็มีเอกลักษณ์
ของเราอยู่ เพียงแต่ว่าต้องเอามาชัดสี
ฉวีวรรณให้ชัดเจนขึ้น หรือว่าทำยังไง
ให้เรารู้สึกว่าความมีเอกลักษณ์ หรือ
ความเป็นไทยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต
ประจำวันของเรา เพราะโดยปกติเราจะ
คุ้นเคยกับสิ่งนี้จนไม่ค่อยรู้สึกถึง และ
ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องจับคนมา
นุ่งผ้าโจงกระเบน แต่หมายความว่า
เราน่าจะรักษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่
ศิลปวัฒนธรรมไทยเอาไว้ หรืออีกทาง
หนึ่งเราอาจจะต้องสร้างขึ้นใหม่บ้าง
ให้เป็นศิลปวัฒนธรรมไทยในสมัยปัจจุบัน
ถ้ายังจำได้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เคยมีพระราชดำริจะพระราชทานรางวัลให้กับผู้ที่คิดรูปแบบของวัดในสมัยรัชกาลที่ 9 ได้ แต่ก็ยังไม่เคยมีใครเคยได้รับพระราชทานรางวัลนี้ เพราะความที่เราทิ้งเรื่องของความเป็นไทยไว้นานมากจนเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ไป ไม่ได้พัฒนาให้เป็นปัจจุบันสมัย เรื่องเหล่านี้เราสามารถเอามาประมวลลงในผังเมืองได้ในลักษณะที่ว่าเช่นพื้นที่รอบทอม. ถ้าเราจะปรับปรุงให้มีความทันสมัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แต่ยังคงสภาพความเป็นไทยเอาไว้เราจะทำได้ยังไง สิ่งแรกที่เราจะเริ่มทำคือ เรื่องของลานคนเมือง จะอยู่ตรงหน้าเสาชิงช้า บริเวณที่จอดรถหรือลานอเนกประสงค์ปกติเย็น ๆ ในบริเวณรอบ ๆ ศาลาว่าการฯ จะมีคนมาเยอะมีร้านขายของดีกตตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดให้คนใช้ประโยชน์ตรงนี้ได้ ให้เป็นที่ทำกิจกรรมร่วมกัน อาจจะเล่นตะกร้อ ซึ่งแต่ก่อนเขาก็เล่นตะกร้อกันตรงนี้ หรือไม่ก็ทำอะไรอย่างอื่นที่เป็นเรื่องของศิลปวัฒนธรรมที่เป็นกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันได้ ก็จะทำให้บรรยากาศต่าง ๆ กลับคืนมา

ที่จริงแล้วความเป็นเมืองไม่ได้มาเฉพาะกับตัวตึกตัวถนน แต่มากับตัวคนด้วย ตรงนี้เราต้องค่อย ๆ ช่วยกันสร้าง โดยที่จะสร้างให้เกิดกลางเมืองหรือชานเมืองก็ได้ ตรงชานเมืองก็เช่นบริเวณบึงกุ่ม บางกะปิ ซึ่งเป็นย่านที่อยู่อาศัยของคนที่น่าถือศาสนาอิสลามและคนไทยที่ยังมีชีวิตผูกพันอยู่กับมัสยิดและวัด ทั้งสองกลุ่มนี้เราสามารถที่จะจัดหาพื้นที่มารองรับกิจกรรมของเขาซึ่งทำอยู่แล้วในปัจจุบันได้ ให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ที่คนจะมาร่วมกันใช้ประโยชน์ เป็นการสร้างบรรยากาศความเป็นเมืองและชุมชนที่ทุกคนมีส่วนร่วม

ว.สิ่งแวดล้อม : แสดงว่าการสร้างกลุ่มชุมชนไม่ได้เจาะจงเฉพาะที่เกาะรัตนโกสินทร์

ดร.บรรณโสศิษฐ์ : ไม่ค่ะ ทั่ว ๆ ไปทั้งกรุงเทพฯ โดยแต่ละที่ก็จะมีสภาพไม่เหมือนกัน เพราะคนและชุมชนแต่ละแห่งก็ไม่เหมือนกัน ตรงนี้เราต้องรู้ว่าเขาอยากได้อะไร โดยให้เขาเป็นคนบอก แล้วเราจะได้พยายามสร้างให้เกิดขึ้น

ว.สิ่งแวดล้อม : ทีมงานชุดใหม่นี้ได้วางแผนการทำงานไว้อย่างไรบ้าง

สภาพเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน

ดร.บรรณโคกิชฐ์ : งานในช่วงแรกเป็นเรื่องของการทำผังเมืองรวม ซึ่งขณะนี้เรายังใช้ผังเมืองรวมฉบับแรกของกทม.อยู่ จะหมดอายุประมาณปี พ.ศ. 2540 สำหรับการทำให้ผังเมืองรวมฉบับใหม่ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ผังเมือง การปรับปรุงผังจะใช้เวลาประมาณ 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม เป็นต้นไป อีกส่วนหนึ่งที่จะต้องทำคือ ส่วนของกระบวนการที่จะทำให้ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นได้ว่าอยากให้พื้นที่ของตนเป็นอย่างไร กระบวนการนี้จะทำให้เราสามารถปรับผังเมืองให้เหมาะสมกับสิ่งที่ควรจะเป็น โดยผังเมืองรวมที่ออกมาจะต้องชี้ให้เห็นได้ว่าเมืองในอนาคตจะเป็นอย่างไร กระบวนการนี้จะใช้เวลา 1 ปี เสร็จแล้วจะนำผังที่ได้มาประกาศหรือบังคับใช้เพื่อจะได้ทำการพัฒนาตามแนวทางนี้

ว.สิ่งแวดล้อม : ตามปกติผังเมืองรวมจะมีผลบังคับใช้กี่ปี

ดร.บรรณโคกิชฐ์ : ถ้าจำไม่ผิด 5 ปี ครบระยะเวลาแล้วก็ต้องมีการปรับปรุงผังใหม่ ส่วนฉบับที่กำลังปรับปรุงอยู่นี้เป็นฉบับที่สถาบัน MIT ได้มาศึกษาไว้ให้ตั้งแต่สมัยท่านผู้ว่าฯ คนเดิม (ร.อ.กฤษฎา อรุณวงษ์ ณ อยุธยา) ที่นี้ต้องเข้าใจจุดประสงค์ที่กทม. ให้สถาบัน MIT ศึกษาว่าเป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้น จะต้องปรับปรุงแก้ไขอีก ไม่ได้เอาผลการศึกษาที่ได้ไปประกาศเป็นผังเมืองรวมฉบับถัดไปเลย ซึ่งขณะนี้ได้ทำการศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตอนนี้สำนักผังเมืองของกทม.เอง ก็ได้นำเอาผังที่ได้ทำการศึกษามาปรับปรุงแล้วในเบื้องต้น เช่น ที่ทำการศึกษาไว้กำหนดให้มีการใช้ที่ดินในกทม. 6 ประเภทด้วยกันแต่สำนักผังเมืองได้ปรับปรุงการใช้ที่ดินให้เป็น 8 ประเภท เป็นต้น จะมี

“
*เริ่มต้นต้องให้ประชาชนเข้าใจ
เรื่องการมีส่วนร่วม
เราไม่ได้ให้ข้อมูลเขาอย่างเดียว
เขาสามารถแสดงความคิดเห็นได้
เป็นการสื่อสารสองทาง*
”

หลายส่วนในผลการศึกษาที่จะนำมาเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นในการแก้ไขต่อไป ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวมีประโยชน์ค่อนข้างมาก เพราะเป็นการที่เราจะได้เตรียมตัวไว้ก่อนว่าเราจะมาเริ่มทำงานตรงนี้ได้อย่างไรบ้าง จะได้ไม่เสียเวลามาก

ว.สิ่งแวดล้อม : ในช่วงเวลาการทำผังเมืองรวมจะใช้นโยบายการมีส่วนร่วมของประชาชนได้อย่างไรบ้าง

ดร.บรรณโคกิชฐ์ : ปกติพ.ร.บ.ผังเมืองจะเปิดให้มีส่วนร่วมอยู่ด้วยแล้ว แต่เป็นเรื่องของ Public Hearing (ประชาพิจารณ์) หมายความว่าให้คนมาฟังว่าจะทำอะไรที่ไหนอย่างไรบ้าง แต่เราต้องการให้เกิด Public Participation (การมีส่วนร่วมของประชาชน) ในลักษณะที่ว่า เริ่มต้นต้องให้ประชาชนเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วม เราไม่ได้ให้ข้อมูลเขาอย่างเดียว เขาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ เป็นการสื่อสารสองทาง ถ้าตรงนี้เกิดขึ้นแล้วจะมีประโยชน์ ฉะนั้นแล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องของผังเมืองรวม หรือเรื่องเฉพาะพื้นที่เราก็เน้นเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน เข้าไปในเชิงว่าเขาต้องการจะเห็นบ้านเมืองเป็นยังไง ข้อสำคัญที่สุดก็คือทุกคนต้องมีความเข้าใจร่วมกันว่าเรา

เป็นเจ้าของพื้นที่ร่วมกัน และอยาก
จะให้กรุงเทพฯ สวยงามน่าอยู่ ไปไหน
สะดวก มีชีวิตที่ดี ไม่ใช่ทำเพื่อประโยชน์
ของใครคนใดคนหนึ่ง ถ้ามีคนแสดง
ความคิดเห็นเพื่อตัวเองมากก็ต้องหยุด
เอาไว้ นี่เป็นกติกาก่อนที่ว่ามีส่วน
ร่วมเพื่ออะไร หากทุกคนเข้าใจเราก็จะ
สามารถดำเนินการขั้นต่อไปได้

ในกระบวนการนี้(พ.ร.บ.ผังเมือง)
ได้กำหนดว่า ให้เอาผังเมืองที่ดำเนินการ
จัดทำแล้วไปปิดประกาศให้คนมาแสดง
ความคิดเห็นอย่างไรก็ดีตามที่วางแผน
ไว้ตอนแรกเราจะเริ่มที่ให้ชาวบ้าน
บอกว่าอยากให้บ้านเมืองของเขาเป็น
ยังไง เอาส่วนนี้มาปรับใส่ลงในผัง
แล้วค่อยนำไปประกาศให้คนมาร่วม
แสดงความคิดเห็น วิธีการตรงนี้ได้คุย
กันในทีมทำงานไปบ้างแล้วว่า จะให้
กรรมการชุมชนที่อยู่ในพื้นที่แต่ละเขต
จัดประชุมในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน
ทั้ง 38 เขต เพื่อให้ทราบว่ามีแต่ละ
พื้นที่เขาอยากเห็นอะไร เราจะได้เอา
ความคิดนี้มาสานรวมกับการศึกษา
เบื้องต้นของสถาบัน MIT หลังจากนั้น
จะเอาผลที่ได้ไปให้ประชาชนดูกันอีกทีว่า
ที่ออกความเห็นกันมาเราทำได้ลักษณะนี้
มีความเห็นอย่างไร ถ้าปรากฏว่าถนน

ต้องไปโดนบ้านเขาบ้าง จะมีวิธีการชดเชย
อย่างไรให้เขารู้สึกว่าไม่ได้เป็นฝ่ายที่เสีย
ประโยชน์

ว.สิงแวตล้อม : เป็นกระบวนการค่อนข้างใหม่สำหรับ
คนกรุงเทพฯ เท่าที่เห็นคนในกรุงเทพฯ
ยังไม่ค่อยมีการรวมกลุ่มกันเท่าไร

ดร.บรรณโคภิชรุ : มันก็ไม่เชิง อย่างเวลาออกไปแถว
ชานเมืองจะเห็นว่าเขายังรวมตัวกันอยู่
บ้าง แต่ในเมืองเห็นไม่ชัด อาจจะเป็น
เพราะว่าเราไม่ได้ดึงจุดนี้ออกมาให้
เห็นชัดเจน เรายังไม่มีกิจกรรมที่จะให้
เขาทำร่วมกัน ซึ่งอันนี้จะมีเรื่องของ
ประชาคมเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดย
ผู้ที่รับผิดชอบเรื่องนี้อยู่ จะจัดกิจกรรม
ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการรวมตัวของชุมชน

จริง ๆ แล้วเรื่องประชาคมเมือง
จะค่อนข้างเกี่ยวข้องกันหลายเรื่อง
เป็นส่วนที่ก่อให้เกิดกระบวนการ เป็น
เหมือนกับซอฟต์แวร์ ในขณะที่ฝ่ายจัดหา
สถานที่ ฝ่ายปรับปรุงเป็นฮาร์ดแวร์เช่น
เราต้องการจะเห็นเมืองเติบโตอย่างมี
ทิศทาง มีแกนเมือง เราก็มองหาส่วน
ที่จะเป็นแกนได้ เช่นให้แม่น้ำเจ้าพระยา
กับถนนราชดำเนินเป็นแกนเมือง ซึ่งแกน
ทั้งสองนี้น่าจะใช้ได้เพราะว่าสามารถเชื่อม
ต่อฝั่งธนบุรีด้วยสะพานพระปิ่นเกล้า และ
ขณะนั้นพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทาน
ถนนบรมราชชนนีในแนวแกนนี้ก็เป็น
การเพิ่มความสำคัญของแกนเมืองแนว
ตะวันตกตะวันออกมากขึ้นไปอีก เพราะ
ฉะนั้นเราต้องรักษาแกนเมืองนี้ไว้ให้ได้
โดยส่วนหนึ่งจะทำหน้าที่ออกแบบสร้าง
และส่งเสริมแกนเมืองนี้ให้เหมาะสม ฝ่าย
ประชาคมเมืองและศิลปวัฒนธรรม
สันทนาคารคิดว่าจะเอากิจกรรมอะไรมาใส่
บริเวณด้านข้างของถนนราชดำเนินกลาง

ว.สิ่งแวดล้อม : เพื่อให้เกิดชีวิตขึ้นมาในเมืองนั้นด้วย ตัวอย่างที่จะเห็นได้ใกล้ ๆ นี้คือ ลานคนเมืองเชียงใหม่

ดร.บรรณโคภิชฐ : นี่เป็นตัวอย่างที่สร้างทั้งพื้นที่และสร้างกิจกรรมให้เกิดในชุมชนเป็นงานระยะยาว เพราะคนจะค่อย ๆ รู้จัก และเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ถ้าเริ่มในเรื่องที่เขาสนุกได้ก่อน ต่อไปเรื่องหนัก ๆ ก็ตามมาได้

ว.สิ่งแวดล้อม : โดยสรุปในช่วง 4 ปีของทิมบริหารกทม. ชุมชนใหม่ จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง

ดร.บรรณโคภิชฐ : เรื่องผังเมืองรวมจะเป็นเรื่องสำคัญ เรื่องแรก อันที่สองเป็นเรื่องการปรับปรุงพื้นที่ เราตั้งใจจะพัฒนาพื้นที่เฉพาะบางพื้นที่ เพราะเราต้องการจะเน้นเรื่องของแกนเมือง สร้างศูนย์รวมกิจกรรมให้เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ เรื่องที่สามคือ เรื่องการพัฒนาพื้นที่โดยให้เอกชนมีส่วนร่วม ก็คือจะเอาเรื่องประชาคมเมืองเข้ามาช่วย แล้วก็อีกอันคือ เรื่องของการใช้ระบบข้อมูลเพราะว่าผู้บริหารชุดนี้เน้นการบริหารให้มีความโปร่งใส ที่สำคัญคือ เราต้องสร้างระบบข้อมูลขึ้นมาให้เห็นชัด เมื่อประชาชนต้องการจะทราบข้อมูลอะไรเขาก็สามารถ

ทราบได้ทันที เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับผังเมือง เพราะว่าเป็นเรื่องของ GIS (Geographic Information System) ซึ่งเราทำไว้เยอะ เราจะพยายามเอาไปผนวกกับ MIS (Management Information System) แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคตถ้าเป็นไปได้ที่ศาลาว่าการกทม.อาจมีบางส่วนทำเป็นพิพิธภัณฑ์หรือห้องสมุด เปิดให้ประชาชนเข้ามาดูได้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในกทม.บ้าง นี่เป็นส่วนหนึ่งที่จะได้เห็นในช่วง 4 ปีนี้ เราไม่ได้วางแผนไว้ขนาดว่า 4 ปีนี้ จะไม่ได้เห็นอะไรเลย

ว.สิ่งแวดล้อม : ในสภาพปัจจุบันการวางผังเมือง เป็นการวางผังเมืองหลังจากที่เมืองได้เติบโตไปแล้ว อยากรู้ว่าผังเมืองที่ได้ทำที่หลังจะมีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน

ดร.บรรณโคภิชฐ : ตอนนี้จะต้องทำผังเมืองให้บอกอนาคตเขา ไม่ใช่ไล่ตาม ที่เป็นไปแล้วก็อาจจะไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม หรือสมมติว่าจะกำหนดพื้นที่ที่หนึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์ แต่มีอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ก็ทำอะไรเขาไม่ได้ แต่ว่าเราอาจจะสร้างแรงจูงใจให้เขาย้ายออกไปบริเวณอื่นที่

ตอนเย็นของทุก ๆ วัน บริเวณลานจอดรถหน้าศาลาว่าการกทม. จะเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของคนละแวกนั้น

เหมาะสมกว่าได้ แต่ในบางกรณีก็อาจจะ
ต้องใช้วิธีทำให้เขาเคลื่อนย้ายออกไป

ว.สิ่งแวดล้อม : เราจะใช้ผังเมืองให้เกิดประโยชน์ต่อ
สภาพแวดล้อมได้อย่างไร

ดร.บรรณโคภิชฐ : ผังเมืองกับสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องเกี่ยว
เนื่องกัน ในสภาพที่คนอยู่ด้วยกันมาก ๆ
สิ่งแวดล้อมจะดีได้ ต้องช่วยกันคิดว่า
ทำอย่างไร โดยผังเมืองจะเป็นเครื่องมือที่
ช่วยจัดระเบียบพื้นที่ เช่น ประเด็นเรื่อง
เมืองสะดวก เราสามารถจัดระบบการ
จราจรให้มีระบบขนส่งมวลชน ชนคน
จากนอกเมืองเข้ามายังใจกลางเมือง
โดยไม่ต้องใช้รถมากนัก ถ้าระบบดีไป
ไหนมาไหนสะดวก อากาศดี ปัญหามลพิษ
ก็ลดลง สภาพจิตใจก็ดีขึ้นไปด้วย นี่คือ
การสร้างให้เกิดผังขึ้นมา นอกจากนี้แล้ว
เวลาทำผังเมือง เราจะต้องคิดว่าจะใช้
ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างไร ทำอย่างไรถึง
จะใช้อย่างไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไป จะไม่ไป
ก่อหนี้ หรือไปดึงทรัพยากรจากที่อื่นมา
ใช้มากเกินไป ผังเมืองก็จะช่วยในเรื่อง
สิ่งแวดล้อมได้ อีกเรื่องหนึ่งก็คือ การทำ
ผังเมืองจะช่วยจัดสิ่งต่าง ๆ ลงพื้นที่หรือ
ภูมิภาคประเทศที่เหมาะสมได้ ซึ่งนี่จะช่วย
แก้ปัญหาหน้าท่วมได้

ว.สิ่งแวดล้อม : ในอนาคตจะมีโครงการอะไรที่จะสร้าง
ผลกระทบต่อคนกทม.

ดร.บรรณโคภิชฐ : ที่จริงแล้วตอนนี้จะมีโครงการสร้าง
ระบบขนส่งมวลชนที่ทำกันมานาน แต่
ผลกระทบที่เกิดในอนาคตจะเป็น
ผลกระทบทางบวกมากกว่าทางลบ
เพราะว่าระบบจะเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ส่วนตอนนี้เป็นช่วงที่กำลังจะเปลี่ยน
รถไฟฟ้าธนายงจะใช้เวลาก่อสร้างอีก
ประมาณ 2 ปี คงอีกสัก 4-5 ปี ระบบ
ขนส่งในเมืองไม่ว่าจะเป็นรถเมล์ที่จัด

ทางเดินรถเมล์ให้ประสานกัน สามารถ
ส่งคนได้อย่างเป็นระบบ สภาพจะดีขึ้น
ตอนนี้คนเริ่มเข้าใจแล้วว่าขับรถไปก็
รถติด ทุกคนจะเห็นความจำเป็นของการ
ใช้ระบบขนส่งมวลชน นี่เป็นเรื่องแรก
ที่จะเปลี่ยน เรื่องที่ 2 ที่คิดว่าจะเปลี่ยน
คือ ดึงแถวที่เห็นอยู่ขณะนี้อีกหน่อยคง
จะหายไป จะกลายเป็นตึกขนาดใหญ่
แทน ในขณะที่เดียวกันจะมีเมืองส่วนเดิม
อยู่ด้วยเป็นส่วนที่เราอนุรักษ์เก็บไว้ นี่คือ
เมืองในอนาคต

ว.สิ่งแวดล้อม : ชุมชนริมถนนจะเกิดการเปลี่ยนแปลง
จากการที่มีรถไฟฟ้าตัดผ่านไหม

ดร.บรรณโคภิชฐ : กิจจะเปลี่ยนแต่จะต่างกันไปในแต่ละ
พื้นที่ อย่างถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แต่ก่อน
ริมถนนจะมีร้านอาหาร ร้านแว่นตา
เราจอดรอแวะได้ ตอนนี้นำมาจอดแล้ว
กิจการเหล่านี้ก็หายไป คิดว่าตึกแถว
ประมาณปี พ.ศ. 2500 คงหมดไป แต่
ว่าตามซอยร้านขายของชำเล็ก ๆ ยังอยู่
เหมือนเดิม ลักษณะเซเว่น อีเลฟเว่น
(Seven Eleven) ก็จะมาแทนที่ ส่วน
ร้านขายของเฉพาะอย่างที่อยู่ริมถนน
จะเห็นน้อยลง อีกหน่อยคงจะมีการ
เปลี่ยนแปลงสมดุลของกิจการใน
ศูนย์การค้าขนาดใหญ่กับร้านเล็ก ๆ จะ
มีการถ่วงดุลกันอยู่เพราะคนชอบความ

“

เราก็เน้นเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน
 เข้าไปในเชิงว่าเขาต้องการจะเห็น
 บ้านเมืองเป็นยังไง ข้อสำคัญที่สุดก็คือ
 ทุกคนต้องมีความเข้าใจร่วมกันว่า
 เราเป็นเจ้าของพื้นที่ร่วมกัน
 และอยากจะให้กรุงเทพฯ สวยงามน่าอยู่
 ไปไหนสะดวก มีชีวิตที่ดี
 ไม่ใช่ทำเพื่อประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง
 ถ้ามีคนแสดงความคิดเห็นเพื่อตัวเองมาก
 ก็ต้องหยุดเอาไว้
 นี่เป็นกติกาเบื้องต้นที่ว่า
 มีส่วนร่วมเพื่ออะไร

”

สะดวกสบายในศูนย์การค้าขนาดใหญ่
 ของที่เป็น Mass Product จะหาจาก
 ศูนย์การค้า ในขณะเดียวกันก็ยังชอบที่
 จะซื้อของหรือใช้บริการจากร้านเล็ก ๆ
 ใกล้บ้านด้วย ร้านพวกนี้จะเกี่ยวข้อง
 กิจกรรมที่เป็นแรงงานฝีมือ อย่างร้าน
 ตัดเสื้อ ทำผม โดยเฉพาะร้านอาหารซึ่ง
 ค่อนข้างเป็นเรื่องของศิลปวัฒนธรรม
 ทิศทางของเมืองที่ว่านี่ส่วนหนึ่งเรา
 สามารถที่จะกำหนดได้ เราต้องบอกให้
 ได้ว่าอยากจะให้เมืองโตอย่างไร ถ้าบอก
 ไม่ได้มันก็จะสะเปะสะปะ เห็นด้วยกับ
 คุณอากร (สุนทรระกูล) ที่ว่ากรุงเทพฯ
 ไม่ควรจะมีขนาดใหญ่ ส่วนตัวมีความหวัง

ว่ากรุงเทพฯ จะดีขึ้น ไม่งั้นก็คงไม่เข้ามา
 ทำงานตรงนี้

ว.สิ่งแวดลอม : จากที่ได้ทราบถึงนโยบายและแผนงาน
 ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารชุดนี้ได้วางไว้ ทำให้
 รู้สึกว่ามีแนวโน้มที่กรุงเทพฯ จะดีขึ้น
 แต่อยากจะทราบว่าการเมืองจะมีผลต่อ
 การทำงานมากน้อยแค่ไหน

ดร.บรรณโสภิษฐ์ : การเมืองก็มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะจะ
 ต้องมีกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มผู้บริหาร
 สภาท. ข้าราชการประจำ แต่ถ้ากลุ่ม
 เหล่านี้ มีความตั้งใจดี ต้องการใน
 สิ่งเดียวกัน การเมืองก็สามารถทำให้
 เกิดผลในเชิงบวกได้ ไม่รู้ซินะ ตอนนี้อยู่
 ยังมองโลกในแง่ดี ช่วงที่ผ่านมาก็ได้รับความ
 ร่วมมืออย่างดีจากทางข้าราชการ
 ประจำและสภาท.

ว.สิ่งแวดลอม : มีปัญหาอะไรบ้างในการทำงาน

ดร.บรรณโสภิษฐ์ : ปัญหาคือ เวลานั้นน้อยเกินไป แต่เรื่องการ
 ประสานงานยังไม่เจอปัญหา ก่อนที่จะ
 มาสอนหนังสือ เคยทำงานที่สำนัก
 ผังเมือง กระทรวงมหาดไทย มาก่อน คือ
 อยู่ในระบบที่ทำให้ทราบว่าข้าราชการ
 ประจำเป็นยังไง และควรจะทำกับ
 ข้าราชการการเมืองยังไง ถ้าเรามาทำงาน
 ตรงนี้เราก็ต้องคิดว่าจะร่วมมือกับ
 ข้าราชการประจำยังไง ไม่ใช่เราจะ
 วางตัวไว้เหนือเขา แต่จะต้องช่วยกันทำ
 ในลักษณะที่ประสานกันมากกว่า เพื่อที่
 จะได้งานตามนโยบายที่ต้องการ ทำ
 อะไรก็ตามต้องทำให้สนุก หมายความว่า
 เราต้องอยากทำ ถ้าไม่อยากทำก็ไม่
 ต้องทำดีกว่า จะเป็นการทำร้ายตัวเอง
 ทำแล้วไม่มีความสุข และก็คงทำร้าย
 คนอื่น ๆ ด้วย

